

Presuda Suda (šesto vijeće) od 2. rujna 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Győri Ítéltábla – Mađarska) – JZ/OTP Jelzálogbank Zrt., OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt.

(Predmet C-932/19) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Nepoštene odredbe – Direktiva 93/13/EEZ – Članak 1. stavak 2. – Članak 6. stavak 1. – Zajam izražen u stranoj valuti – Razlika između tečaja koji se primjenjuje prilikom isplate pozajmljenih sredstava i tečaja koji se primjenjuje prilikom njihove otplate – Propis države članice kojim se propisuje zamjena nepoštene ugovorne odredbe odredbom nacionalnog prava – Mogućnost nacionalnog suda da poništi cijeli ugovor koji sadržava nepoštenu odredbu – Moguće uzimanje u obzir zaštite koja se pruža tim propisom i volje potrošača u pogledu njegove primjene”)

(2021/C 431/26)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Győri Ítéltábla

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: JZ

Tuženici: OTP Jelzálogbank Zrt., OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt.

Izreka

Članak 6. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim odredbama u potrošačkim ugovorima treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalno zakonodavstvo koje u pogledu ugovora o potrošačkom zajmu poništava odredbu o tečajnoj razlici koja se smatra nepoštenom i obvezuje nadležni nacionalni sud da je zamijeni odredbom nacionalnog prava kojom se nalaže uporaba službenog tečaja, a da se pritom ne predviđa mogućnost za taj sud da prihvati zahtjev dotičnog potrošača za poništenje ugovora o zajmu u cijelosti, iako navedeni sud smatra da bi održavanje na snazi tog ugovora bilo protivno interesima potrošača, osobito u pogledu tečajnog rizika koji potonji i dalje nosi na temelju druge odredbe navedenog ugovora, pod uvjetom da taj sud nasuprot tomu utvrdi, u okviru izvršavanja svoje samostalne ovlasti ocjene a da pritom volja koju je izrazio taj potrošač ne može prevladati nad tom ocjenom, da provedba mjera koje su tako propisane tim nacionalnim zakonodavstvom omogućava ponovnu uspostavu pravne i činjenične situacije u kojoj bi se potrošač nalazio bez te nepoštene odredbe.

⁽¹⁾ SL C 161, 11. 5. 2020.

Žalba koju je 3. rujna 2021. podnio Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro i dr. protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 30. lipnja 2021. u predmetu T-635/19, Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro i dr./Komisija

(Predmet C-549/21 P)

(2021/C 431/27)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelji: Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro, Montani Antaldi Srl, Fondazione Cassa di Risparmio di Fano, Fondazione Cassa di Risparmio di Jesi, Fondazione Cassa di Risparmio della Provincia di Macerata (zastupnici: A. Sandulli, S. Battini, B. Cimino, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjevi

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- ukine presudu od 30. lipnja 2021. koju je donio Opći sud Europske unije, treće vijeće, u predmetu *Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro i dr./ Komisija (T-635/19)*;
- slijedom toga, kao što je zatraženo u prvostupanjskom postupku, utvrdi i proglasi postojanje izvanugovorne odgovornosti Europske komisije zbog toga što je nezakonitim uputama upućenim talijanskim tijelima spriječila dokapitalizaciju društva Banca delle Marche od strane Fondo Interbancario italiano per Tutela dei Depositi;
- posljedično, naloži Europskoj komisiji da naknadi štetu koju je prouzročila žaliteljima, procijenjenu prema kriterijima navedenima u žalbi ili u iznosu koji Sud smatra pravičnim;
- ili, u svakom slučaju, vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje kako bi ispitao preostale tužbene razloge izložene u prvostupanjskom postupku;
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova nastalih u oba postupcima.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Prvi žalbeni razlog: očito iskrivljavanje činjenica i dokaza prikupljenih u okviru prvostupanskog postupka, neispitivanje odlučujuće činjenice, kao i nelogičnost i pogreška u obrazloženju.

Opći sud smatra da dokazna dokumentacija nije dostatna za zaključak da je Komisija imala odlučujući utjecaj na odluku talijanskih tijela i da ona stoga nisu donijela svoju odluku samostalno, na temelju vlastitih ocjena rokova, načina i uvjeta sanacije društva Banca delle Marche. Ukratko, Opći sud smatra da su o sanaciji društva Banca delle Marche talijanska tijela u biti odlučila na temelju činjenice da je tom društvu prijetio stečaj. Stoga se Komisiju, iako je spriječila pokušaj spašavanja od strane FITD-a, ne može smatrati odgovornom za odluku o sanaciji društva Banca delle Marche. Takvo tumačenje očito je iskrivljavanje dokaza. Sve činjenice, podneseni dokazi, indicije koje su se pojavile i povjerljivi dokumenti dobiveni tijekom postupka čine se nedvosmislenima: talijanska tijela su u svakom stadiju naglašavala učinkovit i neupitan utjecaj preciznih uputa Europske komisije. Naime, iz dokumenata u spisu prvostupanskog postupka jasno proizlazi: (i) da su talijanska tijela razmatrala sva moguća rješenja kako bi se izbjegla sanacija društva Banca delle Marche, ali da su ona onemogućena protivljenjem Europske komisije, (ii) da bi ta druga rješenja znatno ograničila štetne učinke na dioničare i imatelje obveznica.

2. Drugi žalbeni razlog: povreda i/ili pogrešna primjena članka 340. stavka 2. UFEU-a i, osobito, zahtjeva u pogledu utvrđivanja uzročne veze određenih pravom Unije; povreda načela djelotvornosti i raspoloživosti dokaza.

Prilikom utvrđivanja uzročne veze, Opći sud je očito pomiješao „odlučujući” i „isključivi” uzrok štete. Moguće je da postupanje Komisije nije bio „isključivi” uzrok sanacije društva Banca delle Marche. Ipak, kao što su to žalitelji uvelike potkrijepili i dokazali u prvostupanjskom postupku, takvo postupanje Komisije zasigurno je bilo njezin „odlučujući” uzrok. Stoga time što je isključio postojanje uzročne veze samo zato što sporno postupanje europske institucije nije bilo „isključivi” uzrok štete na koju su se pozvali žalitelji, Opći sud počinio je očitu pogrešku koja se tiče prava u tumačenju pojma „dovoljno izravna uzročna veza”. Iz navedenog proizlazi povreda i/ili pogrešna primjena članka 340. stavka 2. UFEU-a, kao i načela djelotvornosti i raspoloživosti dokaza.